

Борис Дали - Ревност

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Обич и отрова, болка и сълзи,
ревността захвърля в пропаст слабите души.
Вярваш ли, че утре ще го промениш,
ден след ден изтичат бавно, докато мълчиш.

Никога сама, но си самотна,
как не виждаш, че отдавна я няма любовта.

[Припев:]

Между четири стени в тиха самота,
на всичките ви общи спомени си заложница.
Между после и преди - всичко е сега,
тежи тъгата в очите ти, в навик се превърна любовта.

Струваше ти скъпо този стъклен свят,
които от лъжи се счупи и превърна в Ада,
вярваш ли, че утре ще го промениш,
ден след ден изтичат бавно, докато мълчиш.

Никога сама, но си самотна,
как не виждаш, че отдавна я няма любовта.

[Припев:]

Между четири стени в тиха самота,
на всичките ви общи спомени си заложница.
Между после и преди - всичко е сега,
тежи тъгата в очите ти, в навик се превърна любовта.